

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quomodo vita & passio Saluatoris meditanda sunt & imitanda. Cap. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Si Deus te peccantem tolerans, expectauit in multa mansuetudine, ut respicientem aliquando salute bearet æterna, quid magni fuerit, si tu idem facias proximo tuo? Ne igitur fratrem tuum asperneris, sed si lapsus fuerit, lachrymas potius pro illo ad Deum effundas, quemadmodum & pius Dominus pro tuis sceleribus lachrymari dignatus est in cruce. Alioqui certe supra quod homines te modo erigis iudicando, ac condemnando, tot etiam iudicijs subijceris. Quapropter citius linguam tuam mordicus arreptam proprio dente dilaniare debes, quam temere aliquem iudices, verbis duris irrites, contristes, aut ore vipereo obtrectes.

Hebræ. 5.

Quomodo vita & Passio Seruatoris meditanda sunt, & imitanda.

CAPVT X.

1. Pet. 2.
Passio Christi cur meditanda.

Meditatio vitæ & Passionis Christi compendiu Salutis. Fructus meditationis Christi.

Dominus noster Iesu Christus passus est pro nobis, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia eius. Itaque cum Christus ipse sit ostium & via, qua iur ad Patrē, & hunc qui sequitur non ambulet in tenebris: ideo summa cum dilectione, inspicere, perpendere, animoq; in sculpere debes sanctissimā vitā, suavissimā doctrinam, amarissimā Passionem Crucifixi Domini tui, ut ipsum imitando, per hæc illius corporalia, ad eiusdem diuinitatem assurgas. Ut igitur Christo conformeris, Deo te ipsam offeras oportet, ad libenter, æquanimiter, & (vita loquar) Christiformiter, in vera mortificatione, sufferenda pro honore amarissimæ Passionis eius, omnia aduersa, omnes tribulationes, omnia pericula tibi ipso permittente tam interius quam exterius superuenientia: flagrantibus quoque desiderijs ab ipso postulare debes, ut mortis suæ imaginem in corpore & anima tua, pro summo honore & voluntate sua effigiare dignetur, siue id gratum tibi fuerit, siue ingratum: ipsa enim meditatio vitæ & Passionis Christi compendium quoddam est ad ipsam Theosophiam, ad animæ salutem, ad omnia bona nam in prosperis hominem deprimit, erigit in aduersis, ad omnes fortunæ salutis casus sui similem facit, ab omni malo auocat, ad omne bonum prouocat. Quid multis? quantum in attenta Passionis Christi meditatione boni consistat, hætenus perspectum fuit nemini. Ipsa est liber vitæ, in quo, veluti diuite quoddam penu, quicquid lubet inuenire licet. Et si omnes omnium libri, vna cum ipsis præceptoribus igne ferroq; interfissent: in sola tamen vita Passionis Seruatoris, satis superque eruditionis suppeditaretur nobis. O beatum illum hominem, qui vitam & Passionem Christi veluti scopum sibi semper ob oculos figit. Deus hanc quantam sapientiam, quantam gratiam, quantam peccatorum suorum remissionem, quantam cum Deo pacem hinc sibi promereri & conciliare potest. Si molesta tibi sunt exercitia alia, ad Passionis Christi meditationem confuge, eam præsentem memoria semper recogita. Nam si omnes aduersitates, omnia opera tua conformare, Deoq; in vnione innocentissimæ vitæ & amarissimæ passionis filij sui offerre assuetus fueris, nil planè erit quod tibi durum aut onerosum videri possit: Christus siquidem crucem tecum portabit meritoq; tibi passionis suæ

Suz ad hoc impartietur. Cum diuinæ æquitatis censura, nullum, quantumvis exiguum malum sinat inultum, quid faciet homo peccator, innumeris sceleribus adoperatus, qui vniuerso vitæ suæ tempore iustitiæ diuinæ satisfaciendæ soluendo esse non posset, sed in candenti illa purgatorij fornace infinitis annis nouissimum soluere quadrantem compelleretur? heu quis esset illorum malorum finis aut modus? omnia inquam ista, per innocentissimam Christi passionem minimo negotio euitare poterit. Quo pacto? aded inquam pie & humiliter Deum hunc sibi præclarum passionis Christi thesaurum exorare, adeoque fortiter se à peccatis omnibus ad Deum conuertere potest, vt diutini multorum annorum cruciatu, vniuo temporis momento, perfectè sibi condonentur. Quum igitur morti vicinus, retroactæ vitæ recordaris vanitatem, peccatorumq; inorum multitudinem, magnitudinèq; territis, quo te veritas, ignoras: hoc consilium nostrum ex sanctarum scripturarum, ipsiusq; veritatis promptuario allatum, si securus mori velis, amplectere. Ecclesiæ sacramentis, (si habere potueris) ritè perceptis crucifixi Domini tui imaginem tibi ob oculos pone, hanc attentius intueere, hanc peccatori improme, brachijs amplexare, & te totum in roiea misericordiæ ipsius vulnera immerge, in his requiesce obsecrans, vt in his sanguinolentis vulneribus, per diuinam ipsius virtutem, ab omnibus flagitijs tuis abluaris, pro gloria eius, & tua maxima necessitate: sicque totus cruore tinctus de Bosra ascendens te ipsum Deo summa cum fiducia resigna ac deuoue, ad quæuis acerba, atque aded mortem ipsam pro honore mortis eius libenter sufferendam: spiritumq; tuum in propitijs illius manus commenda, vt de te faciat in tempore & in æternitate, quicquid sibi visum fuerit. Sicq; certus esto per fidem Christianam, quæ fallere nescit, ab omni medio te purgari ac secure moriturum. Verùm si omnino certus esse velis, peccata omnia studiosè deuita Deoq; adhære, dum adhuc sanus robustusq; es & huius tã inestimabilis gratiæ in hora mortis tuæ particeps efficiaris.

Passionis autem Christi recordatio (quum vacat) non est perfunctoriè transcurrenda, sed cum intimo amoris adfectu, & lachrimabili quadam compassione recogitanda. Si tristes lachrimas exstillare nequis, hilari saltem gratiarum actione ob immensa bona in ea reperta, illam reuolues. Si ne hoc quidem præstare potes, rum Deo, ad honorem eius, in ariditate cordis tui committes, & nihilominus æque gratum ei erit. Porro in ipsa meditatione non id solum attendendū, quomodo Christus omnium hominum sit nobilissimus, purissimusq; verùm etiam quomodo idem sit potentissimus Deus & Dominus omnium, qui cælum & terram & omnia quæ in eis sunt, solo verbo creauit ex nihilo, soloq; verbo in nihilum redigere potest: quòq; in seipso superessentialis & superintellestualis existit. Quomodo scilicet hic talis ac tantus Dominus aded sese deiecerit, adeo (serè dixeram) in nihilum redigi voluerit, idq; vilissimæ suæ creaturæ causa, vt merito totus pudore cooperiri debeas, quod vlli vnquam intra te miserum peccator, superbz cogitationi aut vanæ gloriæ locum dederis. Trifariam verò est Passio Christi meditanda. Primo, opus passionis in se, quid scilicet passus est, vt ex corde compatiaris Domino tuo, in paupertate, ærumnis, æstu, gelu, perlecutione, tribulatione, in vinculorum colligatione, flagellatione, coronatione, contumelijs, spuris, conuictijs, cruce, morte. Secundo, Modus virtutibus, prædictæ inculpatæq; vitæ & Passionis ipsius. Quomodo scilicet passus est, vt in paupertate, obedientia, humilitate, mansuetudine, aduersitatum tollerantia, & cha-

Securus quomodo quis moriatur.

Etia 6y.

Passio Christi quomodo meditanda.

Tripliciter meditanda. Opus passionis quid. Modus quomodo.

Causa quare

ritate, reliquisq; virtutibus, Dominum tuum pro viribus studeas imitari. Tertio. Causa quæ illum ad hoc coëgit, nempe feruida illius fidaq; erga nos charitas, quam copiosissimam nobis demonstrauit, hanc potissimum ob causam, vt illū redamantes, salutem consequamur æternam. Solius namque charitatis impulsu, ignominiosissimam pertulit mortem, tormenta passus est maxima, nullis martyriū tormētis cōparanda: ad eō vt ne minima quidē præiosi sanguinis gutta, in toto ipsius sacrosācto corpore, superesset. ad eō etiā horrēdo, ad eō exquisito suppliciorū genere pati voluit & mori, vt si ferā quāque bestiam, tot cruciatibus corā se diuexari vir pius conspiceret, rō cōpati non posset. Quid? qui in tantis doloribus, tantillū nō habuerit leuaminis quo plagis liuidū, spinisq; oblitum caput reclinaret, sed tribus clauis tota illa venerādi corporis moles deorsū sidens, pro nobis hærebat, præ intolerabili dolore totus in se exarescēs, totus circumuentus laqueis mortis, foris despectus, intus desolatus. Nōne hæc tibi merito crudelissima videtur? sane. Ad eō enim omni cōsolatione suauitateq; interna priuabatur, vt ad extremū vsque amaritudinis punctū derelictus fuerit. Pendebat lacrimantibus oculis, scaturientibus vulneribus, expansis brachijs, perfluentibus per omnia membra venis, in extrema amarissimæ mortis necessitate constitutus; vsque ad mortem enim perfectam Patri suo obedientiam exhibuit: quibus doloribus & tormentis quid excogitari poterit intolerabilius? atque hæc tamen omnia ex tanta fida charitate, pro nobis sustinuit, vt nobilissimū illud cor suū transfodi, ac aperiri passus sit, ne quicquam sibi retinere videretur, quod nobis lubens totum non impenderet. Mors quidem omnium maximè est terribilis; ideoq; omnes naturaliter mortem horremus, vitam desideramus. Atqui vix credo homini morienti æque desiderabilem esse vitæ prorogationem, atque Christus Dominus desiderauit omnium hominum salutem, vt pro omnium peccatis in se commissis semet effunderet. Proinde prodigiōsæ cuiusdam duritiæ fuerit, si tam dira Christi tormenta, & animam & pectus nostrum penitus non transfigant, si hæc animo recogitantes amore totos non liquefaciant. Verū quoniam nemo est, qui maiorem Christo gratiam referre, aut rectius crucem cum ipso portare dicendus est, quam qui operibus eundem imitatur (hoc enim Christo longè est acceptissimum, perinde ac si quis id temporis cum eo mortem oppetisset) iiccirco nos ipsos beniuole sub cruce illius, siue extrinsecus siue intrinsecus nobis adueniente incuruemus, ac immanem istum gigantem, animum dico nostrum, immenso turgentem spiritu, sub spinea illius corona deprimamus, sic tandem illius passio fructum aliquem viuificum in nobis producere poterit. Sin verò Christi vultura passionemq; palam in te cupis circumferre, ita vt mundus ipse, cum vniuersa curia celesti conspiciat te immensæ illius bonitati gratum esse, te & omnia tua Deo lubens hilarisq; resigna; semelq; resignata postea non resume: oculos à visu lubrico, aures à vanis fabulis, os ab ineptis locutionibus atque à cibi potusq; voluptate cōspesce, postremò omnibus sensuum oblectamentis semel emorere. Omnibus tibi non admodum necessarijs si abstineas, manus tuæ cruci Christi verè sunt affixæ. Ad bona opera si alacriter accedas, inq; ijs constanter perseueres, sinistrum pedem tuum cruci Christi verè adfixisti. Mentis inconstantiam, cogitationumque lubricarum tumultum, si in Deo constabilias, dextrum quoque pedem tuum Crucis Christi adfixisti. Vires animæ & corporis pernitiōsa quadam tepiditate non flaccescent, quin potius exemplo diuinorum illorum brachiorum cruci ad-

Christus
omni cōsolatione de-
stitutus.Quis rectius
Cruce Christi
spondeat.Quomodo
concrucifi-
gamur Chri-
sto.

fixorum

fixorum, in seruitio diuino constringantur. Corpus tuum imbecille ad honorem sanctorum Christi crurū in spiritualibus exercitijs saepius lascescat, vt desiderijs suis malignis satisfacere nequeat. Plurimae incognitae tribulationes te ad Dominum, ad ipsam Crucis angariam compellent, vnde fiet vt & corpore simul patiens & sanguine rubicundus totus appareas. Volitaria tua paupertas & adfecto dorso illius lassio lectus erit mollissimos. Naturae tuae mortificatio, inq; omnia vitia hostilis quaedam in te pugna, animum eius mirifice exhilarabit. Cor attentum ac feruidum omnia illius tormenta leuabit. Cum omnia quae in te sunt pro tua virili praestiteris, & tamen ab alijs irrideris, verbis duris castigaris, tuq; Deum pro ijs ipsis contemptoribus, & carnificibus tuis exoras, tunc verè Christo confixus es cruci. Praeterea cum recte facta tua ad se vilipenduntur, vt te ceu facinorosum & impostorem quendam omnes execrentur, tuq; eis id ex animo remittis, atque ita tibi ipi mori studes, tunc verè Christo confixus es cruci. Denique cum propter Deum amicorum solatijs inordinatisq; consolationibus valedicis, in omnibus ijs quae inter Deum & te medium quoddam facere possunt, tunc verè cum Christo crucem portas. Quam relinqueris à Deo in grauissimo dolore, in duritia mentis, in ariditate citra omnem spiritualis suauitatis consolationem, quemadmodum & ipse Christus derelictus fuit in cruce, non externa aliqua solatia quaras, sed ad Dominum potius te conuertens per veram tui abnegationem, in voluntatem diuinam, vnicum illius auxilium implora, & quantum tribulatio tunc fuerit amarior, quantoq; abnegatio interna seu resignatio perfectior, tanto Deo similior gratiorq; efficietis: nam in hoc electi Dei amici maximè probari solent. adfectus tuos consolationis avidos cōpescere, & sitientē Christū probè refocillasti. Omnium etiam hominū salutē ex animo sitiens anima tua in Patris illius cœlestis manus semper sic suspensa: spiritus à tempore in æternitatem morae extremæ separationis seu exhalationis segregatus. His inquam exercitijs conformaris & assimilaris cœlesti illi Imperatori, cui per multas tribulationes inrandum erat in gloriam Patris, & eodem itinere nos tyrunculi ipsam subsequi debemus ad æternam felicitatem.

In derelictione spirituali quid faciendum.

De magna vtilitate tribulationis.

CAPVT XI.

Triplicē crucē electis suis, Dominus imponere cōsuevit, alijs quidē maiorē, alijs minorē: prima occurrit in primordijs conuersionis à peccatis ad Deū, quū cunctas prauas adfectiones, voluptatesq; cōsuetas, ad quos natura propensus est homo, relinquere ac mortificare aggreditur. Quod ei sane nō potest nō esse molestū atq; difficile. Omnia enim tū amara sūt oportet, quae prius fuerāt voluptuosa: tantaq; peccatorum debet esse detestatio, quanta prius fuerat delectatio. Quod profectō haud exigui est laboris. Secundam crucem Deus donat, cum aduersitates aliquas, & dolores internos vel externos tibi immittit: quae si æquo posses animo perferre ac ex ipsis diuinæ charitatis penetrabilibus, vnde tibi hæc depromuntur, suscipere: o quam hoc esset egregium, quantis præconijs & triumphis dignum: ex ineffabili quippe charitate hæc tibi largitur Deus, ceu optimum munus quod tibi conferre possit. Laboras ex capite, frigore cruciaris, inedia torqueris, siti contabescis, verbis factisq; contristaris, vel quicquid illud sit, quod te malè habet, id Deus ab æterno ita præuidit, voluit,

Triplicē electorum crucum. Prima.

Secunda.

puta-

Est 3.